

[POGARDZICIEL *sb m*

-dzi-, -dzy-.

Teksty nie oznaczają pochyleń; o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg *N* pogardziciel. ◊ *pl G* pogardziciel(o)w. ◊ *D* pogardziciel(o)m. ◊ *L* pogardziciel(a)ch.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Ten, kto gardzi, lekceważy:

pogardziciel czego, czyj: wszakofz wola przewrotna/ we wżech złych a pogardzicielach Bożych/ przyczyną grzechu ieft ConfRad 13v; Czwarta przygoda albo vpadek o pogardzycielach kazania/ słowa Bożego/ y Sacramentow przedoŃtoinych. UstKoŃciel 123, 163v, 164.

Szereg: »pogardziciel i naŃmiewca«: A swowolnem pogardzicieliom/ y nasmiewćom gębę zatulię UstKoŃciel b4.

MZ